

Sygn. akt I C 32/18

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Novottny

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca a 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko O. B.

o zapłatę:

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu.

**Sygn. akt I C 32/18**

## UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2017 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł pozew przeciwko O. B. o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 30.000 zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 14.506,28zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nieprzekraczającej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 15.493,72 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki gotówkowej nr 976/206- (...) -/2008 z dnia 7 lutego 2008 roku, jaką pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w W.. Pozwana nie wywiązała się z postanowień umowy dotyczącej warunków spłaty co spowodowało wypowiedzenie umowy. Wierzytelność została następnie zbyta w drodze umowy o przelew wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 roku na rzecz powoda.

/pozew k. 2-3/

W odpowiedzi na zarządzenie z dnia 13 października 2017 roku powód sprecyzował, że domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie od całej kwoty dochodzonej pozwem.

/zarządzenie k. 40, pismo powoda k. 42/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 listopada 2017 roku Sąd uwzględnił zmodyfikowane roszczenie powoda w całości.

/nakaz zapłaty k. 43, 43 odwrot/

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana O. B. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zaskarżyła nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, nadto zaprzeczyła istnieniu wierzytelności w oznaczonej w pozwie wysokości, a także faktowi przejścia tej wierzytelności na powoda.

/sprzeciw k. 46-47/

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo. Nadto podnosił, iż zarzut przedawnienia w omawianej sytuacji może skutkować jedynie brakiem możliwości uzyskania przez powoda tytułu egzekucyjnego, zaś zobowiązanie pozwanej będzie istniało nadal i przekształci się w zobowiązanie naturalne. Powód zaproponował pozwanej zawarcie ugody.

/pismo powoda k. 53, 53 odwrot/

***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu 7 lutego 2008 roku O. B. zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę pożyczki nr (...)-/2008 na kwotę 17.000 zł. Spłata pożyczki miała nastąpić w 59 ratach miesięcznych w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty. Oprocentowanie pożyczki było zmienne – uzależnione od stopy procentowej aktualnie obowiązującej w Banku. (...) S.A. mógł wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku wystąpienia zaległości w płatności dwóch pełnych rat pożyczki.

/umowa pożyczki k.24-26/

Wobec niedotrzymania warunków umowy wierzyciel pierwotny pismem z dnia 18 czerwca 2009 roku wypowiedział pozwanej zawartą umowę pożyczki kredytu, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

/(wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy k. 27/

W dniu 27 stycznia 2010 roku (...) SA wystawiła przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

/bankowy tytuł egzekucyjny k. 21/

Postanowieniem z 10 lutego 2010 roku referendarz sadowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny, Sekcja Egzekucyjna nadał ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu tytułowi klauzulę wykonalności.

/postanowienie k. 22-23/

W dniu 9 grudnia 2011 roku (...) SA zawarła z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której bank przeniósł na powoda wierzytelności wyszczególnione w załączniku nr 1 do umowy.

/umowa sprzedaży wierzytelności k. 10-12, aneks nr 1 k. k. 13-14/

Pismem z dnia 16 stycznia 2012 roku (...) SA zawiadomił pozwaną o dokonanym przelewie wierzytelności objętej przedmiotową umową pożyczki na rzecz powoda.

/pismo k. 29/

W piśmie z dnia 3 sierpnia 2017 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 33.021,19 zł w terminie 7 dni..

/wezwanie do zapłaty k. 30/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z dokumentów. Sąd pominął dowód z pisma zatytułowanego „Wyliczenie odsetek należnych na dzień 24 września 2017 roku od dłużnika” i wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy. Powyższe nie przedstawiają żadnej wartości dowodowej, stanowią jedynie tabelę wygenerowaną w edytorze tekstowym, które z uwagi na brak oznaczeń i podpisu autora, nie sposób uznać nawet za dokumenty prywatne w rozumieniu przepisów k.p.c., zwłaszcza w świetle kwestionowania ich prawdziwości przez pozwaną. Z tych samych względów sąd pominął pismo znajdujące się na karcie 31 akt sprawy.

### **Sąd zważył co następuje:**

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

Bezspornym w realiach niniejszej sprawy jest fakt zawarcia przez pozwaną umowy pożyczki nr (...) /2008 (...) SA w W. i fakt jej wypowiedzenia przez pożyczkodawcę.

Pozwana kwestionowała fakt przejścia wierzytelności objętej przedmiotową umową na rzecz powoda, podnosiła zarzut nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, a nadto zarzut przedawnienia dochodzonych pozewem roszczeń.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powód w ocenie Sądu nie wykazał w sprawie swojej legitymacji czynnej. Powód nie udowodnił, że dochodzona od pozwanej wierzytelność w istocie objęta była umową przelewu wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 roku. Powód złożył jedynie wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, który to jednak dokument nie stanowi dowodu na istnienie legitymacji czynnej powoda. Dokument ten, bez wskazania kto jest jego autorem i bez żadnego podpisu, nie może być nawet postrzegany jako tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., i tak ograniczałaby się do domniemania, że autor dokumentu złożył oświadczenie zawarte w jego treści. Materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Na marginesie wskazać należy, że brak jest przesłanek uzasadniających przyjęcie, że wydruk wyciągu dotyczy w istocie należności wynikającej z umowy bankowej z dnia 7 lutego 2008 roku. Na wydruku tym nie ma żadnego odniesienia do numeru umowy, której dotyczyć ma przedmiotowa wierzytelność. W przypadku podmiotu, o którym mowa, okoliczność nabycia danej, konkretnej wierzytelności nie może budzić wątpliwości. Zauważyć również należy, że powód jest w sprawie reprezentowany od początku przez zawodowego pełnomocnika, a strona pozwana od początku postępowania kwestionowała jego legitymację czynną. Powód po zapoznaniu się z treścią sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty i mimo podniesionych w nim zarzutów nie załączył do akt sprawy pisemnego wyciągu z załącznika.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne.

W konsekwencji w przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej czego jednak skutecznie nie uczynił jak wskazano powyżej. Z uwagi na powyższe, brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany jest dłużnikiem powoda.

Z powyższych względów, powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu, gdyż powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej.

Dodatkowo wskazać należy, że powód nie udowodnił istnienia samej wierzytelności, której dochodził niniejszym pozewem.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył twierdzenie faktyczne o tym, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną kwoty z tytułu zawartej z pierwotnym wierzycielem (...) SA w W. umowy pożyczki. Do pozwu nie załączono jednak żadnego dowodu wskazującego na to, że pozwana posiada jakiegokolwiek zadłużenie z tytułu powyższej umowy. Do pozwu załączono co prawda kserokopię bankowego tytułu egzekucyjnego i postanowienia tuż. Sądu o nadaniu mu klauzuli wykonalności. Jednakże nie wiadomo, w jaki sposób kształtowało się zadłużenie pozwanej, a jeśli tak, to jak było spłacane. Na dochodzoną pozewem kwotę, według powoda, składają się skapitalizowane odsetki

od kapitału, a w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dokumentów, z których wynikałoby, od jakiej kwoty zaległego kapitału odsetki te zostały naliczone, a także za jaki okres, tym samym określenie ich wysokości przez powoda należy uznać za całkowicie dowolne i niemożliwe do zweryfikowania.

Dokumentu wskazującego na wysokość zobowiązania nie stanowi również pismo zawarte na karcie 31 akt z którego wynikać ma wysokość należności głównej oraz wysokość naliczonych odsetek. Dokument ten bez wskazania kto jest jego autorem i bez żadnego podpisu, nie może być nawet postrzegany jako tzw. dokument prywatny.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzi również wystawione przez powoda wezwanie do zapłaty, który to dokument sam w sobie oczywiście nie może stanowić i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady, jak i co do wysokości). Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że powód złożył oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa omawianego wezwania bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła.

W przedmiotowej sprawie to właśnie powód winien udowodnić, że pozwaną obciąża nieuregulowane zadłużenie wynikające z zawartej z nią umowy pożyczki (to nie na pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia tego, że takiego zadłużenia nie ma). Tymczasem powód nie załączając do pozwu, jak również późniejszych pism procesowych żadnego dowodu potwierdzającego zasadność roszczenia, czy wreszcie nie stawiając się na terminie rozprawy, tym samym praktycznie pozbawił się możliwości wykazania prawdziwości swoich twierdzeń.

Reasumując poza brakiem legitymacji czynnej powód nie wykazał zarówno zasadności, jak i wysokości samego roszczenia dochodzonego od pozwanej. W konsekwencji,, powództwo podlegało oddaleniu o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Wobec skutecznego zarzutu nieudowodnienia przejścia wierzytelności na rzecz powoda i samego roszczenia, Sąd nie odnosił się już do kolejnych zarzutów pozwanej.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości. Koszty poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie kwotę 3.617 zł i obejmowały koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa, oraz kwotę 17 zł – tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. (punkt 2 sentencji wyroku)